

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 513/2014**av den 16 april 2014****om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs ⁽²⁾ yttrande,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås bland annat genom åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet samt åtgärder för samordning och samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra nationella myndigheter, inbegripet med Europol eller andra relevanta unionsorgan samt berörda tredjeländer och internationella organisationer.
- (2) För att nå detta mål bör det vidtas ökade åtgärder på unionsnivå för att skydda människor och varor från de alltmer gränsöverskridande hoten och stödja det arbete som utförs av medlemsstaternas ansvariga myndigheter. Bland annat terrorism, organiserad brottslighet och rörlig brottslighet, olaglig narkotikahandel, korruption, it-brottslighet, människohandel och olaglig vapenhandel fortsätter att vara en utmaning mot unionens inre säkerhet.
- (3) Europeiska unionens strategi för inre säkerhet (nedan kallad *strategin för inre säkerhet*), som antogs av rådet i februari 2010, utgör en gemensam dagordning för att angripa dessa gemensamma säkerhetsproblem. Kommissionens meddelande av den 22 november 2010 med titeln *EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa* omsätter strategins principer och riktlinjer i konkreta åtgärder genom att identifiera fem strategiska mål: störa den verksamhet som bedrivs av kriminella nätverk på internationell nivå, förebygga terrorism och bekämpa radikaliserings och rekrytering, förbättra säkerheten för medborgare och företag på internet, stärka säkerheten genom gränsförvaltning samt öka Europas förmåga att stå emot kriser och katastrofer.
- (4) Solidaritet mellan medlemsstaterna, tydlighet kring ansvarsfördelningen, respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna och rättsstatsprincipen samt ett starkt fokus på det globala perspektivet och på sambandet och den nödvändiga överensstämmelsen med den yttre säkerheten är viktiga principer vid genomförandet av strategin för den inre säkerheten.
- (5) För att främja genomförandet av strategin för inre säkerhet och säkerställa att den blir en operativ verklighet bör medlemsstaterna ges tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen genom att en särskild fond för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*) inrättas och förvaltas.

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 23.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2014 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (6) Fonden bör återspegla behovet av större flexibilitet och förenkling, samtidigt som den uppfyller krav på förutsebarhet och säkerställer en rättvis och transparent resursfördelning som uppfyller de allmänna och särskilda mål som anges i denna förordning.
- (7) Åtgärdseffektivitet och optimal användning av de ekonomiska resurserna bör utgöra vägledande principer för genomförandet av fonden. Vidare bör fonden genomföras på ett så ändamålsenligt och användarvänligt sätt som möjligt.
- (8) I dessa tider, då unionspolitiken genomsyras av ekonomiska åtstramningar, krävs det för att övervinna de ekonomiska svårigheterna ett nytt flexibelt synsätt, innovativa organisationsåtgärder, effektivare användning av befintliga strukturer samt samordning mellan unionens institutioner och byråer och de nationella myndigheterna, och mellan dessa och tredjeländer.
- (9) Verkan av unionens finansiering behöver maximeras genom att man mobiliserar och sammanför offentliga och privata ekonomiska resurser för att uppnå hävstångseffekt.
- (10) EU:s policycykel, som inrättades av rådet den 8–9 november 2010, har till syfte att på ett enhetligt och metodiskt sätt, genom ett optimalt samarbete mellan de berörda enheterna, gripa sig an de främsta hot som den grova och organiserade brottsligheten utgör för unionen. För att stödja ett effektivt genomförande av denna fleråriga cykel, bör de medel som beviljas inom ramen för det instrument som inrättas genom denna förordning (nedan kallat *instrumentet*) fördelas med hjälp av alla möjliga genomförandemetoder som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, när så är lämpligt inbegripet genom indirekt förvaltning, för att se till att åtgärderna och projekten genomförs i tid och på ett effektivt sätt.
- (11) På grund av de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på avdelning V i EUF-fördraget är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden som ett enda finansieringsinstrument. Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för unionens ekonomiska stöd på området för inre säkerhet, omfattande instrumentet och det instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ⁽²⁾. Den övergripande ramen bör kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 ⁽³⁾.
- (12) Gränsöverskridande brottslighet, till exempel människohandel och kriminella organisationers utnyttjande av olaglig invandring, kan bekämpas effektivt genom polissamarbete.
- (13) De samlade medlen för denna förordning och för förordning (EU) nr 515/2014 utgör tillsammans finansieringsramen för fondens hela löptid, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (14) I sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt konstaterade Europaparlamentet att kampen mot den organiserade brottsligheten är en europeisk utmaning och efterlyste ett mer omfattande samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om brottsbekämpning, eftersom en effektiv bekämpning av den organiserade brottsligheten är nödvändig för att skydda den lagliga ekonomin från typiska kriminella företeelser, till exempel tvätt av pengar som utgör vinning av brott.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (se sidan 143 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (se sidan 112 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (15) Inom den övergripande ramen för fonden bör det ekonomiska stöd som beviljas inom instrumentet främja polissamarbete, utbyte av och tillgång till information, förebyggande av brottslighet, bekämpande av gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet – inklusive terrorism, korruption, narkotikahandel, människohandel och olaglig vapenhandel, utnyttjande av olaglig invandring, sexuellt utnyttjande av barn, spridning av bilder på barn som utsätts för övergrepp och av barnpornografi, it-brottslighet och tvätt av pengar som utgör vinning av brott – skydd av människor och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade händelser och effektiv hantering av säkerhetsrelaterade risker och kriser, med beaktande av gemensam politik (strategier, policycykler, program och handlingsplaner), lagstiftning och praktiskt samarbete.
- (16) Det ekonomiska stödet inom dessa områden bör i synnerhet gå till insatser för att främja gränsöverskridande gemensamma insatser, tillgång till och utbyte av information, utbyte av bästa praxis, bättre och säkrare kommunikation och samordning, utbildning av och utbyten mellan personal, verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, övergripande hot- och riskbedömningar i enlighet med de befogenheter som fastställs i EUF-fördraget, medvetandehöjande åtgärder, testning och validering av ny teknik, forskning inom forensisk vetenskap, förvärv av driftskompatibel teknisk utrustning och samarbete mellan medlemsstaterna och relevanta unionsorgan, bland andra Europol. Det ekonomiska stödet på dessa områden bör endast gå till insatser som överensstämmer med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet.
- (17) Inom den omfattande ram som utgörs av unionens strategi mot narkotika, som förespråkar ett balanserat förhållningssätt grundat på åtgärder för att minska både utbud och efterfrågan samtidigt, bör det ekonomiska stöd som beviljas inom detta instrument stödja alla insatser som syftar till att förebygga och bekämpa narkotikahandel (minskning av utbudet) och särskilt åtgärder som riktar sig mot produktion, framställning, utvinning, försäljning, transport, import och export av olaglig narkotika, inbegripet innehav och inköp i syfte att bedriva narkotikahandel.
- (18) Åtgärder som vidtas i och avseende tredjeländer och som får stöd genom instrumentet bör vidtas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens geografiska och tematiska instrument för externt stöd. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga, demokratiska principer och värderingar, grundläggande fri- och rättigheter, rättsstatsprincipen och tredjeländers suveränitet. Åtgärderna bör inte vara avsedda att stödja direkt utvecklingsinriktade åtgärder, och bör vid behov komplettera det ekonomiska stöd som ges genom instrument för externt stöd. Överensstämmelse bör eftersträvas även med unionens humanitära politik, särskilt när det gäller genomförandet av akuta åtgärder.
- (19) Instrumentet bör genomföras med fullt iakttagande av de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av unionens internationella åtaganden.
- (20) I enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) bör instrumentet stödja verksamhet som säkerställer skyddet av barn mot våld, utnyttjande, exploatering och vanvård. Instrumentet bör även stödja skyddsåtgärder och bistånd till barn som är vittnen och brottsoffer, särskilt till ensamkommande barn eller barn som av andra anledningar behöver en förmyndare.
- (21) Instrumentet bör komplettera och förstärka de åtgärder som vidtas för att utveckla Europols eller andra relevanta unionsorgans samarbete med medlemsstater för att uppnå instrumentets mål i fråga om polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. Detta betyder bland annat att medlemsstaterna, då de utarbetar sina nationella program, bör ta hänsyn till den informationsdatabas, de analysverktyg samt de operativa och tekniska riktlinjer som tagits fram av Europol, i synnerhet Europols informationssystem (EIS), Europols nät-applikation för säkert informationsutbyte (Siena) och EU:s hotbilda-bedömning avseende den grova organiserade brottsligheten (Socta).
- (22) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av fonden bör den unionsbudget som anslås för instrumentet genomföras genom direkt och indirekt förvaltning vad gäller åtgärder av synnerligt intresse för unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*), bistånd i nödsituationer och tekniskt bistånd, och genom delad förvaltning vad gäller nationella program och åtgärder som kräver administrativ flexibilitet.

- (23) När det gäller de resurser som är föremål för delad förvaltning är det nödvändigt att säkerställa att medlemsstaternas nationella program till fullo stämmer överens med unionens prioriteringar och mål.
- (24) De medel som anslås till medlemsstaterna för genomförande genom deras nationella program bör fastställas i denna förordning och fördelas på grundval av tydliga, objektiva och mätbara kriterier. Dessa kriterier bör vara kopplade till de kollektiva nyttigheter som medlemsstaterna ska skydda samt dessa medlemsstaters ekonomiska förmåga att säkerställa en hög inre säkerhet, t.ex. antal invånare, storlek på territoriet samt bruttonationalprodukt. Eftersom Socta 2013 visar att de kriminella organisationerna i första hand använder kusthamnar och flygplatser som införselpunkter vid handel med människor och olagliga handelsvaror, bör dessutom de särskilda svagheter som kriminalitetens vägval visar på vid dessa passager vid de yttre gränserna återspeglas genom att de resurser som avsätts för medlemsstaternas åtgärder fastställs genom kriterier kopplade till antalet passagerare och vikten gods som passerar vid de internationella flygplatserna och kusthamnarna.
- (25) För att stärka solidariteten och ansvarsdelningen när det gäller unionens politik, strategier och program bör medlemsstaterna uppmuntras att använda en del av de samlade medel som finns tillgängliga för de nationella programmen till de strategiska unionsprioriteringar som fastställs i bilaga I till den här förordningen. För projekt som gäller dessa prioriteringar bör unionens bidrag till den sammanlagda stödberättigande kostnaden ökas till 90 %, i enlighet med förordning (EU) nr 514/2014.
- (26) Taket för de medel som finns tillgängliga för unionen bör komplettera de medel som anslås till medlemsstaterna för genomförandet av deras nationella program. Därigenom säkerställs att unionen under ett visst budgetår har möjlighet att stödja åtgärder av synnerligt intresse för unionen, t.ex. studier, testning och validering av ny teknik, transnationella projekt, nätverksbyggande och utbyte av bästa praxis, övervakning av genomförandet av relevant unionsrätt och unionspolitik samt åtgärder i eller avseende tredjeländer. De åtgärder som stöds bör överensstämma med de prioriteringar som föreskrivs i unionens relevanta strategier, program, handlingsplaner och risk- och hotbedömningar.
- (27) I syfte att bidra till uppnåendet av det allmänna målet för instrumentet bör medlemsstaterna se till att deras nationella program omfattar åtgärder för att ta itu med instrumentets samtliga särskilda mål och att fördelningen av anslag mellan målen står i proportion till utmaningarna och behoven och säkerställer att målen uppnås. Om ett nationellt program inte behandlar ett av de särskilda målen eller där anslagsfördelningen är lägre än den som fastställs i denna förordning, bör den berörda medlemsstaten lämna en motivering inom ramen för programmet.
- (28) För att stärka unionens förmåga att vidta omedelbara åtgärder vid säkerhetsrelaterade händelser eller nya framväxande hot mot unionen bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer, i enlighet med den ram som fastställs i förordning (EU) nr 514/2014.
- (29) Finansieringen ur unionens budget bör koncentreras till verksamhet där unionens insatser kan tillföra ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att ta sig an gränsöverskridande situationer och tillhandahålla en plattform för gemensamma strategier, bör de verksamheter som är stödberättigande enligt denna förordning i synnerhet bidra till att stärka kapaciteten på nationell nivå och unionsnivå, samarbetet och samordningen över gränserna, nätverksbyggande och öka det ömsesidiga förtroendet och utbytet av information och bästa praxis.
- (30) I syfte att komplettera eller ändra denna förordnings bestämmelser beträffande fastställande av strategiska unionsprioriteringar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, med avseende på att ändra, lägga till eller stryka strategiska unionsprioriteringar som anges i den här förordningen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (31) För tillämpningen av denna förordning, inklusive vid utarbetandet av delegerade akter, bör kommissionen samråda med experter från samtliga medlemsstater.
- (32) Kommissionen bör övervaka genomförandet av instrumentet i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014, med hjälp av nyckelindikatorer för utvärdering av resultat och effekter. Indikatorerna, inklusive relevanta referensnivåer, bör ge ett minimiunderlag för att utvärdera i vilken utsträckning instrumentets mål har uppnåtts.
- (33) För att mäta fondens resultat bör gemensamma indikatorer fastställas för vart och ett av instrumentets särskilda mål. Mätningen av uppfyllelsen av de särskilda målen med hjälp av gemensamma indikatorer gör inte genomförandet av åtgärder avseende dessa indikatorer obligatoriskt.
- (34) Rådets beslut 2007/125/RIF⁽¹⁾ bör upphävas, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i denna förordning.
- (35) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka samordningen och samarbetet mellan de brottsbekämpande myndigheterna, förebygga och bekämpa brottslighet, skydda människor och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade risker och förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (36) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (37) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (39) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽²⁾. Denna förordning bör därför gälla från och med den 1 januari 2014.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2007/125/RIF av den 12 februari 2007 om inrättande, som del av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter, av det särskilda programmet "Förebyggande och bekämpande av brott" för perioden 2007–2013 (EUT L 58, 24.2.2007, s. 7).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brott samt krishantering (nedan kallat *instrumentet*) som en del av fonden för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

Tillsammans med förordning (EU) nr 515/2014, inrättas fonden genom denna förordning för perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

2. I denna förordning fastställs

a) målen för instrumentet, de åtgärder som berättigar till ekonomiskt stöd från instrumentet och de strategiska prioriteringarna för instrumentet,

b) de allmänna ramarna för genomförandet av de stödberättigande åtgärderna,

c) de medel som görs tillgängliga genom instrumentet från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 och deras fördelning.

3. Enligt denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 vara tillämpliga.

4. Instrumentet ska inte gälla frågor som omfattas av programmet Rättsliga frågor i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013⁽¹⁾. Instrumentet kan dock omfatta åtgärder som syftar till att uppmuntra samarbete mellan rättsliga och brottsbekämpande myndigheter.

5. Synergieffekter, överensstämmelse och komplementaritet med andra av unionens relevanta finansieringsinstrument, såsom unionens civilskyddsmekanism, inrättad genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU⁽²⁾, Horisont 2020, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽³⁾, det tredje fleråriga programmet för unionens åtgärder på hälsoområdet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 282/2014⁽⁴⁾, Europeiska unionens solidaritetsfond och instrumenten för externt stöd, nämligen instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014⁽⁵⁾, det europeiska granskingsinstrumentet inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014⁽⁶⁾, instrumentet för utvecklingssamarbete, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 73).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 282/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett tredje program för unionens åtgärder på hälsoområdet (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1350/2007/EG (EUT L 86, 21.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (EUT L 77, 15.3.2014, s. 11).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt granskingsinstrument (EUT L 77, 15.3.2014, s. 27).

nr 233/2014 ⁽¹⁾, partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 ⁽²⁾, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 ⁽³⁾ och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 ⁽⁴⁾ ska eftersträvas. Åtgärder som erhåller finansiering enligt denna förordning får inte erhålla finansiellt stöd för samma ändamål från andra av unionens finansieringsinstrument.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *polissamarbete*: särskilda åtgärder och samarbetsformer som inbegriper samtliga medlemsstaters behöriga myndigheter enligt artikel 87 i EUF-fördraget.
- b) *utbyte av och tillgång till information*: säker insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av information som är relevant för de myndigheter som avses i artikel 87 i EUF-fördraget när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brottslighet, särskilt gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet.
- c) *förebyggande av brottslighet*: alla åtgärder som är avsedda att minska eller på annat sätt bidra till en minskning av brottsligheten och medborgarnas känsla av osäkerhet, såsom avses i artikel 2.2 i rådets beslut 2009/902/RIF ⁽⁵⁾.
- d) *organiserad brottslighet*: straffbart handlande i samband med deltagande i en kriminell organisation, i enlighet med rådets rambeslut 2008/841/RIF ⁽⁶⁾.
- e) *terrorism*: någon av de uppsåtliga handlingar och brott som definieras i rådets rambeslut 2002/475/RIF ⁽⁷⁾.
- f) *risk- och krishantering*: varje åtgärd som rör bedömning, förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism, organiserad brottslighet och andra säkerhetsrelaterade risker.
- g) *förebyggande och beredskap*: varje åtgärd i syfte att förebygga och/eller minska riskerna i samband med en eventuell terroristattack eller annan säkerhetsrelaterad händelse.
- h) *konsekvenshantering*: effektiv samordning av de åtgärder som vidtas på nationell nivå och/eller unionsnivå för att reagera på och minska verkningarna av en terroristattack eller varje annan säkerhetsrelaterad händelse.
- i) *kritisk infrastruktur*: anläggningar, nätverk, system eller delar av dessa som är nödvändiga för upprätthållandet av centrala samhällsfunktioner och för människors hälsa, trygghet, säkerhet och ekonomiska eller sociala välbefinnande, och där driftsstörningar, avbrott eller förstörelse av dessa skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat eller i unionen till följd av att man inte lyckas upprätthålla dessa funktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 (EUT L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (EUT L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (EUT L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (EUT L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2009/902/RIF av den 30 november 2009 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EUCPN) och om upphävande av beslut 2001/427/RIF (EUT L 321, 8.12.2009, s. 44).

⁽⁶⁾ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

⁽⁷⁾ Rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism (EGT L 164, 22.6.2002, s. 3).

- j) *nödsituation*: varje säkerhetsrelaterad händelse eller nytt framväxande hot som har eller kan ha betydande skadlig inverkan på människors säkerhet i en eller flera medlemsstater.

Artikel 3

Mål

1. Det allmänna målet med instrumentet ska vara att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen.
2. Inom det allmänna mål som anges i punkt 1 ska instrumentet, i enlighet med de prioriteringar som fastställts i relevanta unionsstrategier, policycykler, program och hot- och riskbedömningar, bidra till följande särskilda mål:
 - a) Förebygga brott, bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra nationella myndigheter, och mellan dessa och Europol eller andra relevanta unionsorgan samt berörda tredjeländer och internationella organisationer.
 - b) Förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.

Uppfyllelsen av instrumentets särskilda mål ska utvärderas i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EU) nr 514/2014 med hjälp av gemensamma indikatorer enligt vad som anges i bilaga II till den här förordningen och programspecifika indikatorer som ingår i de nationella programmen.

3. För att uppnå de mål som avses i punkterna 1 och 2 ska instrumentet bidra till följande operativa mål:
 - a) Främja och utveckla åtgärder som stärker medlemsstaternas förmåga att förebygga brott och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, särskilt genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn, utbyte av information och bästa praxis, tillgång till uppgifter, driftskompatibel teknik, jämförbar statistik, tillämpad kriminologi samt kommunikation och information till allmänheten,
 - b) Främja och utveckla administrativ och operativ samordning, samarbete, ömsesidig förståelse och utbyte av information mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, andra nationella myndigheter, Europol eller andra relevanta unionsorgan och i förekommande fall tredjeländer och internationella organisationer,
 - c) Främja och utveckla utbildningsprogram, bl.a. avseende tekniska och yrkesmässiga färdigheter och kunskaper om skyldigheter i fråga om respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, inom ramen för genomförandet av EU:s fortbildningspolitik, bl.a. genom särskilda utbytesprogram på unionsnivå om brottsbekämpning, för att främja en genuint europeisk rätts- och brottsbekämpningskultur,
 - d) Främja och utveckla åtgärder, skydd, mekanismer och bästa praxis för tidig identifiering av, skydd av och stöd till vittnen och brottsoffer, inbegripet offer för terrorism, i synnerhet till barn som är vittnen eller brottsoffer, samt särskilt till ensamkommande barn eller barn som av andra anledningar behöver en förmyndare,
 - e) åtgärder för att stärka medlemsstaternas administrativa och operativa förmåga att skydda kritisk infrastruktur i alla sektorer av ekonomin, bland annat genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn och bättre samordning, samarbete, utbyte och spridning av sakkunskaper och erfarenheter, dels inom unionen, dels med relevanta tredjeländer,
 - f) säkra förbindelser och effektiv samordning mellan befintliga aktörer inom sektorspecifik tidig varning och krissamarbete på unionsnivå och nationell nivå, inklusive lägescentraler, för att snabbt kunna sammanställa en komplett och korrekt överblick över krissituationer, samordna svarsåtgärderna samt sprida tillgänglig information, information för vilken gäller bestämda åtkomstregler och säkerhetsskyddsklassificerad information,

g) åtgärder som stärker medlemsstaternas och unionens administrativa och operativa förmåga att utarbeta övergripande hot- och riskbedömningar, som är evidensbaserade och förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som godkänts av Europaparlamentet och rådet, så att unionen ges möjlighet att utarbeta integrerade strategier utifrån gemensamma och delade bedömningar i krissituationer och att öka den ömsesidiga förståelsen för medlemsstaternas och partnerländernas olika definitioner av hotnivåer.

4. Instrumentet ska också bidra till finansieringen av tekniskt bistånd på initiativ av medlemsstaterna eller kommissionen.

5. Åtgärder som finansieras genom detta instrument ska genomföras i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och respekten för mänsklig värdighet. I synnerhet ska åtgärderna vara förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, unionsrätten i fråga om dataskydd och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen).

I synnerhet ska medlemsstaterna när de genomför åtgärder, där så är möjligt, särskilt beakta hjälp och skydd till utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande minderåriga.

Artikel 4

Åtgärder som berättigar till stöd från nationella program

1. Inom de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av slutsatserna av den politiska dialog som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014, samt i enlighet med målen för det nationella program som anges i artikel 7 i den här förordningen, ska instrumentet stödja åtgärder i medlemsstaterna och i synnerhet följande:

- a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna, bl.a. med och mellan relevanta unionsorgan, särskilt Europol och Eurojust, gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.
- b) Projekt som främjar nätverksbyggande, offentlig-privata partnerskap, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse, ömsesidigt lärande, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och bästa praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och förutseende, beredningsplanering och driftskompatibilitet.
- c) Verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, bl.a. studier och hot-, risk- och konsekvensbedömningar som är evidensbaserade och förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet.
- d) Information till allmänheten, verksamheter avseende kommunikation och spridning av resultat.
- e) Förvärv, underhåll av unionens respektive medlemsstaternas it-system som bidrar till uppfyllelsen av målen i denna förordning och/eller uppgradering av it-system och teknisk utrustning – inbegripet provning av systemens kompatibilitet –, säkra lokaler, infrastrukturer, tillhörande byggnader och system, särskilt informations- och kommunikations-system (IKT-system) och komponenter till dessa, bland annat i syfte att bedriva samarbete på europeisk nivå kring it-säkerhet och it-brottslighet, särskilt med det europeiska centrumet mot it-brottslighet.
- f) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna, bl.a. språkutbildning och gemensamma övningar eller program.
- g) Åtgärder för införande, överföring, testning och utvärdering av nya metoder eller ny teknik, bl.a. pilotprojekt och uppföljningsåtgärder till unionsfinansierade säkerhetsforskningsprojekt.

2. Inom de mål som avses i artikel 3 kan instrumentet även stödja följande åtgärder i och avseende tredje länder:
 - a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna, bl.a. gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser och tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.
 - b) Nätverksbyggande, ömsesidigt förtroende, ömsesidigt förståelse, ömsesidigt lärande, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och bästa praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och framsynhet, beredskapsplanering och driftskompatibilitet.
 - c) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna.

Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans med Europeiska utrikestjänsten och i enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 514/2014 säkerställa samordningen av de åtgärder som vidtas i och avseende tredjeländer.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

Artikel 5

Samlade medel och genomförande

1. De samlade medlen för genomförandet av instrumentet ska uppgå till 1 004 miljoner EUR i löpande priser.
2. Europaparlamentet och rådet ska bevilja de årliga anslagen inom den fleråriga budgetramens gränser.
3. De samlade medlen ska genomföras enligt följande:
 - a) Nationella program, i enlighet med artikel 7.
 - b) Unionsåtgärder, i enlighet med artikel 8.
 - c) Tekniskt bistånd, i enlighet med artikel 9.
 - d) Bistånd i nödsituationer, i enlighet med artikel 10.
4. De budgetmedel som genom instrumentet anslås för unionsåtgärder som avses i artikel 8 i denna förordning, tekniskt bistånd som avses i artikel 9 i denna förordning och bistånd i nödsituationer som avses i artikel 10 i denna förordning ska genomföras genom direkt förvaltning och indirekt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 a respektive c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

De budgetmedel som anslås för nationella program som avses i artikel 7 i denna förordning ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 58.1 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
5. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets befogenheter ska de samlade medlen användas enligt följande:
 - a) 662 miljoner EUR för medlemsstaternas nationella program.
 - b) 342 miljoner EUR för unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

6. Varje medlemsstat ska fördela de belopp för nationella program som anges i bilaga III enligt följande:

- a) minst 20 % till åtgärder som avser det särskilda mål som avses i artikel 3.2 första stycket a, och
- b) minst 10 % till åtgärder som avser det särskilda mål som avses i artikel 3.2 första stycket b.

Medlemsstaterna får avvika från dessa miniminivåer, under förutsättning att en förklaring infogas i det nationella programmet till varför en resursfördelning som understiger dessa miniminivåer inte äventyrar uppnåendet av det berörda målet. Denna förklaring ska bedömas av kommissionen i samband med dess godkännande av nationella program enligt vad som avses i artikel 7.2.

7. De samlade medel som finns tillgängliga för instrumentet i enlighet med punkt 1 i denna artikel utgör, tillsammans med de samlade medel som fastställts för förordning (EU) nr 515/2014, finansieringsramen för fonden, och utgör den särskilda referensen, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och om sund ekonomisk förvaltning, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

Artikel 6

Medel för stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. 662 miljoner EUR ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

- a) 30 % i proportion till den totala befolkningsstorleken.
- b) 10 % i proportion till storleken på territoriet.
- c) 15 % i proportion till antal passagerare och 10 % i proportion till antal ton gods som passerar genom deras internationella flygplatser och kusthamnar.
- d) 35 % i omvänd proportion till deras bruttonationalprodukt (köpkraft per invånare).

2. Referensuppgifterna för de uppgifter som avses i punkt 1 ska utgöras av den senaste statistiken från kommissionen (Eurostat), på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten. Referensdatum är den 30 juni 2013. De belopp som tilldelats nationella program och som beräknats på grundval av de kriterier som avses i punkt 1 anges i bilaga III.

Artikel 7

Nationella program

1. Det nationella program som ska utarbetas enligt instrumentet och det som ska utarbetas enligt förordning (EU) nr 515/2014 ska läggas fram för kommissionen som ett enda nationellt program för fonden, i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

2. Inom ramen för de nationella program som ska granskas och godkännas av kommissionen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014 ska medlemsstaterna inom ramen för de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 sträva efter att uppnå i synnerhet de strategiska unionsprioriteringar som förtecknas i bilaga I till denna förordning. Medlemsstaterna får inte använda mer än 8 % av sina totala anslag enligt det nationella programmet till underhåll av unionens respektive medlemsstaternas it-system som bidrar till uppfyllelsen av målen i denna förordning, och inte mer än 8 % till åtgärder i eller avseende tredjeländer som genomför de strategiska unionsprioriteringar som förtecknas i bilaga I till den här förordningen.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11 med avseende på att ändra, lägga till eller stryka strategiska unionsprioriteringar som förtecknas i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 8

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får instrumentet användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av särskilt intresse för unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) i samband med de allmänna, särskilda och operativa mål som anges i artikel 3.

2. För att berättiga till stöd ska unionsåtgärderna vara förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet, i relevanta unionsstrategier, policycykler, program, hot- och riskbedömningar, och särskilt ge stöd till följande:

- a) Förberedelser, övervakning, administrativa och tekniska åtgärder, samt utveckling av en utvärderingsmekanism som krävs för genomförandet av politiken på området polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet och krishantering.
- b) Transnationella projekt med medverkan av två eller flera medlemsstater eller åtminstone en medlemsstat och ett tredjeland.
- c) Verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, bland annat hot-, risk- och konsekvensbedömningar som är evidensbaserade och förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet, och projekt för att övervaka genomförandet av unionsrätten och unionens politiska mål i medlemsstaterna.
- d) Projekt för att främja nätverk, offentlig-privata partnerskap, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse och ömsesidigt lärande, kartläggning och spridning av bästa praxis och innovativa tillvägagångssätt på unionsnivå samt utbildnings- och utbytesprogram.
- e) Projekt som stöder utvecklingen av metodologiska, särskilt statistiska, verktyg och metoder och gemensamma indikatorer.
- f) Förvärv, underhåll och/eller uppgradering av teknisk utrustning, sakkunskaper, säkra lokaler, infrastrukturer, tillhörande byggnader och system, särskilt IKT-system och komponenter till dessa på unionsnivå, bland annat i syfte att bedriva samarbete på europeisk nivå kring it-säkerhet och it-brottslighet, i synnerhet samarbete med det europeiska centrumet mot it-brottslighet.
- g) Projekt som ökar kännedomen om unionens politik och mål bland berörda parter och allmänheten, bl.a. genom information om unionens politiska prioriteringar
- h) Särskilt nyskapande projekt som utvecklar nya metoder och/eller inför ny teknik som har förutsättningar för att överföras till andra medlemsstater, i synnerhet projekt som syftar till att testa och validera resultatet av säkerhetsforskningsprojekt som finansieras av unionen.
- i) Studier och pilotprojekt.

3. Inom de mål som avses i artikel 3 ska instrumentet även stödja åtgärder i och avseende tredjeländer och i synnerhet följande:

- a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan brottsbekämpande myndigheter och i tillämpliga fall internationella organisationer, bl.a. gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.

- b) Nätverksbyggande, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse, ömsesidigt lärande, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och bästa praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och framsynhet, beredningsplanering och driftskompatibilitet.
 - c) Förvärv, underhåll och/eller uppgradering av teknisk utrustning, bl.a. IKT-system och komponenter till dessa.
 - d) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna, bl.a. språkundervisning.
 - e) Information till allmänheten, verksamheter avseende kommunikation och spridning av resultat.
 - f) Hot-, risk- och konsekvensbedömningar.
 - g) Studier och pilotprojekt.
4. Unionsåtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 9

Tekniskt bistånd

1. På initiativ av kommissionen och/eller för dess räkning får bidrag på upp till 800 000 EUR om året betalas ut från instrumentet för tekniskt bistånd till fonden, i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 514/2014.
2. På en medlemsstats initiativ får verksamhet för tekniskt bistånd finansieras genom instrumentet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 514/2014. Det belopp som avsätts för tekniskt bistånd får för perioden 2014–2020 får inte överstiga 5 % av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 200 000 EUR.

Artikel 10

Bistånd i nödsituationer

1. Genom instrumentet ska ekonomiskt stöd ges för att hantera brådskande och särskilda behov i händelse av en nödsituation, enligt definitionen i artikel 2 j.
2. Bistånd i nödsituationer ska genomföras i enlighet med artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) nr 514/2014.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7.3 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 21 maj 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med en period av tre år, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av sjuårsperioden.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 7.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12

Tillämpning av förordning (EU) nr 514/2014

Bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 ska vara tillämpliga på instrumentet.

Artikel 13

Upphävande

Beslut 2007/125/RIF ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014.

Artikel 14

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka vare sig fullföljande eller ändring, inklusive hel eller partiell indragning, av projekten fram till dess de avslutas, eller av det ekonomiska stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut 2007/125/RIF eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för instrumentet ska kommissionen beakta åtgärder som antagits på grundval av beslut 2007/125/RIF före den 20 maj 2014 och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som har anslagits till medfinansiering, som kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2011 och 31 december 2014, och för vilka kommissionen inte har mottagit de handlingar som krävs för att avsluta insatserna senast den dag då slutrapporten ska vara inlämnad, ska automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2017, och felaktigt utbetalade belopp ska återbetalas.

Belopp som avser insatser som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan ska inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt ska återtas.

4. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en efterhandsutvärdering av beslut 2007/125/RIF för perioden 2007–2013.

Artikel 15

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska, på grundval av ett förslag från kommissionen, se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

*Artikel 16***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlaments vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över strategiska unionsprioriteringar som avses i artikel 7.2

- Åtgärder för att förebygga alla typer av brott och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, särskilt projekt som genomför relevanta policycykler, olaglig narkotikahandel, människohandel, sexuellt utnyttjande av barn och projekt för att identifiera och upplösa kriminella nätverk, öka kapaciteten för korruptionsbekämpning, skydda ekonomin mot kriminell infiltration och minska de ekonomiska incitamenten genom att beslagta, frysa och förverka kriminellas egendom.
- Åtgärder för att förhindra och bekämpa it-brottslighet och förbättra säkerheten för medborgare och företag på internet, särskilt projekt för att bygga upp kapaciteten inom brottsbekämpningen och rättsväsendet, projekt för att samarbeta med industrin för att göra medborgarna mer delaktiga och skydda dem, och projekt för att förbättra förmågan att hantera it-attacker.
- Åtgärder för att förebygga och bekämpa terrorism och hantera radikaliserings och rekryterings, särskilt projekt för att hjälpa grupperingar i samhället att utveckla lösningar och förebyggande strategier som är anpassade till de lokala förhållandena, projekt för att hjälpa de behöriga myndigheterna att förhindra terroristernas tillgång till finansiering och materiel och spåra deras överföringar, projekt för att skydda transport av passagerare och gods, och projekt för att öka säkerheten i fråga om sprängämnen och kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen.
- Åtgärder för att stärka medlemsstaternas administrativa och operativa förmåga att skydda kritisk infrastruktur i alla sektorer av ekonomin, även dem som omfattas av rådets direktiv 2008/114/EG ⁽¹⁾, särskilt projekt som främjar partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn för att skapa förtroende och underlätta samarbete, samordning, beredningsplanering och utbyte och spridning av information och bästa praxis mellan den offentliga och den privata sektorn.
- Åtgärder för att öka unionens motståndskraft mot kriser och katastrofer, särskilt projekt för att främja en enhetlig unionspolitik för riskhantering som knyter hot- och riskbedömningen till beslutsgången, och projekt som främjar effektiva och samordnade krisinsatser som samlar befintlig sektorspecifik kapacitet, center för sakkunskap och de befintliga situationsmedvetenhetscentrumen, bl.a. dem som berör hälsa, civilskydd och terrorism.
- Åtgärder för att utveckla ett närmare samarbete mellan unionen och tredjeländer, särskilt länder vid unionens yttre gränser, och för att utforma och genomföra operativa handlingsplaner i syfte att realisera unionens ovannämnda strategiska unionsprioriteringar.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

BILAGA II

Förteckning över gemensamma indikatorer för mätning av de särskilda målen

- a) Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och med relevanta tredjeländer
- i) Antal gemensamma utredningsgrupper och operativa projekt inom den europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottsshot med stöd av instrumentet, inbegripet de deltagande medlemsstaterna och myndigheterna.
Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom
- ledare (medlemsstat),
 - partner (medlemsstater),
 - deltagande myndigheter,
 - deltagande EU-byrå (Eurojust, Europol) i förekommande fall.
- ii) Antal tjänstemän vid brottsbekämpande myndigheter som med hjälp av instrumentet utbildats i frågor av gränsöverskridande karaktär, och utbildningens längd (persondagar).
Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom
- typ av brott (som avses i artikel 83 i EUF-fördraget): terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn; olaglig narkotikahandel; olaglig handel med vapen; penningtvätt; korruption; förfälskning av betalningsmedel; databrott; organiserad brottslighet, eller
 - övergripande brottsbekämpningsområde: informationsutbyte; operativt samarbete.
- iii) Antal projekt på området brottsförebyggande åtgärder, och projektens ekonomiska värde.
I de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare typer av brott (som avses i artikel 83 i EUF-fördraget): terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn; olaglig narkotikahandel; olaglig handel med vapen; penningtvätt; korruption; förfälskning av betalningsmedel; databrott; organiserad brottslighet.
- iv) Antal projekt som erhåller stöd från instrumentet för att förbättra informationsutbytet i brottsbekämpningssyfte och som hänger samman med Europols datasystem, register eller kommunikationsverktyg.
Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare typer av brott (som avses i artikel 83 i EUF-fördraget): datauppladdning, utökad tillgång till Siena, projekt som syftar till att förbättra tillgången till underlag för analysregistret etc.
- b) Förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.
- i) Antal verktyg som med hjälp av instrumentet införts och/eller uppgraderats ytterligare för att underlätta medlemsstaternas skydd av kritisk infrastruktur i samtliga ekonomiska sektorer.
- ii) Antal projekt rörande riskbedömning och riskhantering på säkerhetsområdet som stöds av instrumentet.
- iii) Antal expertmöten, workshoppar, seminarier, konferenser, publikationer, webbplatser och konsultationer på internet som organiseras med hjälp av instrumentet.
Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom
- avseende skydd av kritisk infrastruktur, eller
 - avseende risk- och krishantering.
-

BILAGA III

Uppgifter om nationella program

Anslag från fonden för inre säkerhet – Belopp för nationella program

MS	Befolkning (antal personer)		Territorium (km ²)		# resenärer			# last (antal ton)			BNP/capita (EUR)			Tilldelning		
	(2013)		(2012)		flyg (2012)	båt (2011)	Totalt	flyg (2012)	båt (2011)	Totalt	(2012)					
	30 %		10 %		15 %			10 %			35 %			2014–2020		
	Antal	Tilldelning	Antal	Tilldelning	Antal		Tilldelning	Antal		Tilldelning	Antal	Nyckel	Tilldelning			
AT	8 488 511	3 845 782	83 879	1 321 372	8 196 234	0	8 196 234	3 169 093	219 775	0	219 775	4 651	36 400	16,66	3 822 008	12 162 906
BE	11 183 350	5 066 698	30 528	480 917	8 573 821	0	8 573 821	3 315 088	1 068 434	232 789 000	233 857 434	4 948 770	34 000	17,84	4 091 797	17 903 270
BG	7 282 041	3 299 182	110 900	1 747 038	1 705 825	0	1 705 825	659 561	18 536	25 185 000	25 203 536	533 344	5 400	112,33	25 763 168	32 002 293
CH																
CY	862 011	390 540	9 251	145 734	1 587 211	107 000	1 694 211	655 071	28 934	6 564 000	6 592 934	139 516	20 500	29,59	6 786 396	8 117 257
CZ	10 516 125	4 764 407	78 866	1 242 401	3 689 113	0	3 689 113	1 426 404	58 642	0	58 642	1 241	14 500	41,83	9 594 559	17 029 012
DE	82 020 688	37 160 068	357 137	5 626 095	66 232 970	1 146 000	67 378 970	26 052 237	4 448 191	296 037 000	300 485 191	6 358 712	32 299	18,78	4 307 288	79 504 401
DK																
EE	1 286 479	582 849	45 227	712 475	466 960	61 000	527 960	204 137	23 760	48 479 000	48 502 760	1 026 390	12 700	47,76	10 954 418	13 480 269
ES	46 006 414	20 843 540	505 991	7 971 031	24 450 017	3 591 000	28 041 017	10 842 125	592 192	398 332 000	398 924 192	8 441 827	22 700	26,72	6 128 683	54 227 207
FI	5 426 674	2 458 594	338 432	5 331 428	3 725 547	250 000	3 975 547	1 537 155	195 622	115 452 000	115 647 622	2 447 275	35 600	17,04	3 907 896	15 682 348
FR	65 633 194	29 735 595	632 834	9 969 228	48 440 037	906 000	49 346 037	19 079 761	1 767 360	322 251 000	324 018 360	6 856 709	31 100	19,50	4 473 348	70 114 640
GR	11 290 067	5 115 047	131 957	2 078 760	5 992 242	66 000	6 058 242	2 342 434	72 187	135 314 000	135 386 187	2 864 972	17 200	35,27	8 088 437	20 489 650
HR	4 398 150	1 992 614	87 661	1 380 951	4 526 664	5 000	4 531 664	1 752 179	6 915	21 862 000	21 868 915	462 779	10 300	58,89	13 506 904	19 095 426
HU	9 906 000	4 487 985	93 024	1 465 432	1 327 200	0	1 327 200	513 165	61 855	0	61 855	1 309	9 800	61,90	14 196 032	20 663 922
IE	4 582 769	2 076 257	69 797	1 099 534	3 139 829	0	3 139 829	1 214 022	113 409	45 078 000	45 191 409	956 317	35 700	16,99	3 896 950	9 243 080
IS																
IT	59 394 207	26 908 977	301 336	4 747 041	21 435 519	1 754 000	23 189 519	8 966 282	844 974	499 885 000	500 729 974	10 596 188	25 700	23,60	5 413 273	56 631 761
LI																
LT	2 971 905	1 346 443	65 300	1 028 692	504 461	0	504 461	195 051	15 425	42 661 000	42 676 425	903 096	11 000	55,15	12 647 374	16 120 656

MS	Befolkning (antal personer)		Territorium (km ²)		# resenärer			# last (antal ton)			BNP/capita (EUR)			Tilldelning		
	(2013)		(2012)		flyg (2012)	båt (2011)	Totalt	flyg (2012)	båt (2011)	Totalt	(2012)					
	30 %		10 %		15 %			10 %			35 %			2014–2020		
	Antal	Tilldelning	Antal	Tilldelning	Antal		Tilldelning	Antal		Tilldelning	Antal	Nyckel	Tilldelning			
LU	537 039	243 309	2 586	40 738	365 944	0	365 944	141 493	615 287	0	615 287	13 020	83 600	7,26	1 664 128	2 102 689
LV	2 017 526	914 055	64 562	1 017 066	1 465 671	676 000	2 141 671	828 082	31 460	67 016 000	67 047 460	1 418 824	10 900	55,65	12 763 405	16 941 431
MT	421 230	190 841	316	4 978	335 863	0	335 863	129 862	16 513	5 578 000	5 594 513	118 388	16 300	37,21	8 535 037	8 979 107
NL	16 779 575	7 602 108	41 540	654 399	23 172 904	0	23 172 904	8 959 858	1 563 499	491 695 000	493 258 499	10 438 081	35 800	16,94	3 886 065	31 540 510
NO																
PL	38 533 299	17 457 791	312 679	4 925 731	4 219 070	9 000	4 228 070	1 634 793	68 306	57 738 000	57 806 306	1 223 267	9 900	61,27	14 052 637	39 294 220
PT	10 487 289	4 751 342	92 212	1 452 643	5 534 972	0	5 534 972	2 140 110	116 259	67 507 000	67 623 259	1 431 008	15 600	38,88	8 918 020	18 693 124
RO	21 305 097	9 652 429	238 391	3 755 444	1 239 298	0	1 239 298	479 177	28 523	38 918 000	38 946 523	824 166	6 200	97,84	22 438 889	37 150 105
SE	9 555 893	4 329 367	438 576	6 909 023	5 757 921	1 320 000	7 077 921	2 736 695	144 369	181 636 000	181 780 369	3 846 742	43 000	14,11	3 235 375	21 057 201
SI	2 058 821	932 764	20 273	319 367	513 394	0	513 394	198 505	9 015	16 198 000	16 207 015	342 964	17 200	35,27	8 088 437	9 882 037
SK	5 410 836	2 451 419	49 036	772 480	330 166	0	330 166	127 659	20 894	0	20 894	442	13 200	45,95	10 539 478	13 891 478
UK																
Totalt	438 355 190	198 600 000	4 202 290	66 200 000	246 928 853	9 891 000	256 819 853	99 300 000	12 150 336	3 116 175 000	3 128 325 336	66 200 000	606 599	1 010	231 700 000	662 000 000
Andel av budget-anslag	198 600 000		66 200 000		99 300 000			66 200 000			231 700 000			662 000 000		